

Granice prostowania oczywistych omyłek

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: niedziela, 21, czerwiec 2015 18:47

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 3331

Sprostowanie oczywistych omyłek nie może mieć miejsca w sytuacji, gdy analiza treści decyzji nie pozwala na ustalenie, na czym owa omyłka miała polegać.

wyrok WSA w Krakowie z 28 maja 2015 roku, sygn. III SA/Kr 304/15, nieprawomocne

W stanie faktycznym leżącym u podstaw przywołanego wyroku Dyrektor Oddziału Wojewódzkiego NFZ w trybie prostowania oczywistych omyłek rachunkowych poprawił kilka wartości w zakresie przyznanych punktów oceny oferty oraz w trybie prostowania oczywistych omyłek zmienił liczbę oferentów wybranych do zawarcia umowy o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej z 10 do 9 – uzasadniając to faktem, że jeden z oferentów złożył dwie oferty, a zatem w postępowaniu wyłonionych zostało 9 oferentów działających w 10 punktach udzielania świadczeń. Ta ostatnia zmiana wzbudziła zastrzeżenia sądu.

Sąd administracyjny przypomniał, że zgodnie z art. 113 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach. Podkreślić należy, iż organ może dokonać sprostowania decyzji tylko i wyłącznie wówczas, gdy spełniona zostanie choćby jedna z przesłanek określonych w powołanym przepisie tzn. w orzeczeniu tym zachodzi „błąd pisarski lub rachunkowy” lub „inna oczywista omyłka”. Przez oczywiste omyłki należy rozumieć błędy, które jednoznacznie wynikają z zestawienia zebranego w sprawie materiału z treścią decyzji. Niedopuszczalne jest sprostowanie decyzji, które prowadziłyby do ponownego rozstrzygnięcia sprawy (wyrok NSA z dnia 26 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 812/11, wyrok NSA z dnia 1 września 2011 r., sygn. akt I OSK 1451/10). Oczywista omyłka pisarska to widoczne, wbrew zamierzeniu organu niewłaściwe użycie wyrazu, widocznie mylna pisownia, widoczne niezamierzone opuszczenie jednego lub więcej wyrazów. Inne oczywiste omyłki to omyłki stojące na równi z błędami pisarskimi, polegające na tym, że w decyzji wyrażono treść, która widocznie jest niezgodna z myślą organu, a została wpisana przez przeoczenie, tj. niewłaściwy dobór słowa. Sprostowanie na podstawie art. 113 § 1 k.p.a. nie może jednak prowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia i to nawet wówczas, gdy zaistniały rozbieżności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a uzasadnieniem wyrażającym wolę organu. Sprostowaniu nie podlegają wady (błędy i omyłki) istotne m.in. w zakresie konsekwencji prawnych zastosowania określonej normy prawnej. W tej formie nie jest możliwe takie ingerowanie w treść decyzji administracyjnej, które - co do zasady - mogłoby przyczynić się do zmiany jej rozstrzygnięcia merytorycznego.

Analizując akta administracyjne Sąd wskazał, że z treści przedmiotowej decyzji nie wynika jednoznacznie ilu było oferentów. Oznacza to, że organ nie miał podstaw, aby sprostować ilość oferentów z 10 na 9, traktując to jako oczywistą omyłkę pisarską w trybie art. 113 § 1 k.p.a. Aby ustalić ilu było oferentów Sąd musiałby skontrolować całe akta administracyjne, co wykracza poza ramy postępowania o sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich w decyzji.